

محمد قولوف

محمد قولوف (mohammad.go.lof)، مردان قل، سمرقند م ۱۹۱۹، شاعر ازبکستانی. دانشگاه تربیت معلم سمرقند را در رشته زبان و ادبیات فارسی تاجیکی به پایان رساند. سالها در زادگاهش درس می داد. در ۱۹۵۱م عضو اتحادیه نویسندگان شوروی شد. به دو زبان فارسی تاجیکی و ترکی چغتایی شعر گفته است. بیشتر اشعارش را برای کودکان و نوجوانان سروده است. اشعار فارسی تاجیکی محمد قولوف در روزنامه ها و مجله های تاجیکستان و ازبکستان و کتاب فصل گل چاپ شده است. آثار دیگر محمد قولوف، غنچه ها، چیستان ها و زرافشان که به ازبکی است در تاشکند چاپ شده است.

منبع: فصل گل، سمرقند ۱۹۹۳م، مقدمه سلیم کینجه ، ۲ - ۳.

قبادیانی

ادب فارسی در آسیای میانه / ۸۰۷

Муҳаммадқулов

Муҳаммадқулов, Мардонқул, Самарқанд 1919 - ... шоири ўзбекистонӣ. Донишгоҳи тарбият муаллими Самарқандро дар риштаи забону адабиёти форсии тоҷикӣ ба поён расонд. Солҳо дар зодгоҳаш дарс меод. Дар 1951 узви Иттифоқи нависандагони Шӯравӣ шуд. Ба ду забон форсии тоҷикӣ ва туркии чағатойӣ шеър гуфтааст. Бештари ашъорашро барои кудакон ва навҷавонон сурудааст. Ашъори форсӣ тоҷикии Муҳаммадқулов дар рӯзномаҳо ва маҷаллаҳои Тоҷикистон ва Ўзбекистон ва китоби “Фасли гул” чоп шудааст. Осори дигари Муҳаммадқулов “Ғунчаҳо”, “Чистонҳо” ва “Зарафшон”, ки ба ўзбекӣ аст, дар Тошканд мунташир шудааст.

Манбаъ: Фасли гул, Самарқанд 1993, Муқаддимаи Салим Кенча, 2-3.

Қубодиёни

Донишномаи адаби форсӣ. Адаби форсӣ дар Осиёи Миёна. –
Техрон: Интишороти вазорати фарҳанг ва иршоди исломӣ, 1380, ҷ. 1,
саҳ. 807.